

Març 2020

«Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; aquest és el resum de la Llei i els Profetes» (Mt 7,12)

Quantes vegades, a les decisions importants de la vida, hem cercat una brúixola segura que ens indiqués el camí que havíem de prendre? I quantes, com a cristians, ens hem preguntat quina sigui la síntesi de l'Evangeli, la clau per entrar al cor de Déu i viure com a fills seus, aquí i ara?

Aquí tenim una paraula de Jesús que va bé per al nostre cas, una afirmació seva clara, que es comprèn i es pot viure d'immediat. La trobem a l'Evangeli de Mateu: fa part del gran discurs de la muntanya, en què Jesús ensenya com viure plenament la vida cristiana. Ell mateix resumeix tot el seu anunci en aquesta afirmació lapidària.

Avui, que tenim necessitat de missatges rics de significat però breus i eficaços, podríem acollir aquesta Paraula com una valuosa piulada per tenir al cap en cada moment.

«Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; aquest és el resum de la Llei i els Profetes»

Per comprendre millor què fer pels altres, Jesús ens invita a posar-nos a la seva pell, precisament com ha fet Ell, que per estimar-nos ha adoptat la nostra carn humana.

Preguntem-nos què ens esperem dels nostres pares, dels fills, dels companys de feina, dels responsables del govern, dels guies espirituals: acolliment, escolta, inclusió, ajuda en les necessitats materials, però també sinceritat, perdó, ànims, paciència, consell, orientació, instrucció... Per a Jesús aquesta actitud interior, amb les accions concretes que se'n desprenen, materialitza tot el contingut de la Llei de Déu i tota la riquesa de la vida espiritual.

És la «Regla d'or», un ensenyament universal contingut en les diverses cultures, religions i tradicions que la humanitat ha desenvolupat en el seu camí^[1]. És el fonament de tots els valors autènticament humans, aquells que construeixen una convivència pacífica amb relacions personals i socials justes i solidàries.

«Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; aquest és el resum de la Llei i els Profetes»

Aquesta Paraula ens encoratja a ser creatius i generosos, a prendre la iniciativa a favor de qualsevol persona, a tendir ponts també cap a qui no és el nostre amic, com Jesús mateix ha dit i fet. Ens demana la capacitat de sortir de nosaltres mateixos, per ser d'aquesta manera testimonis creïbles de la nostra fe.

Així ens encoratja Chiara Lubich: «Provem. Una jornada emprada d'aquesta manera val una vida. [...] Ens envairà una joia mai experimentada. [...] Déu serà amb nosaltres perquè és amb aquells que estimen. [...] A vegades afluirem, estarem temptats de desanimar-nos, d'abandonar. [...] Però no! Ànim! Déu ens dona la gràcia. Recomencem sempre. Si perseverem veure'm canviar el món al nostre voltant. Entendrem que l'Evangeli ofereix la vida més fascinant, encén la llum al món, dona sabor a la nostra existència, conté el principi per resoldre tots els problemes. I no estarem tranquils fins que no comunicarem la nostra extraordinària experiència a altres: als amics que ens poden comprendre, als familiars, a tothom a qui ens sentirem empesos a donar-la. Tornarà a néixer l'esperança»^[2].

«Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; aquest és el resum de la Llei i els Profetes»

Ramiro, veterà al seu lloc de treball, s'assabenta que estan per arribar nous companys. Es pregunta: «Si entrés per primera vegada en aquesta oficina, què m'agradaria trobar? Què faria que em sentís bé?». Llavors es posa a fer espai, a buscar taules. Ho diu als seus companys i junts preparen nous llocs de treball acollidors. Els nous arribats troben un ambient alegre i una comunitat de treball més unida.

Letizia Magri

^[1] Alguns exemples: «Allò que no vulguis que et facin a tu, no ho facis als altres. Aquesta és tota la Torà. La resta en són comentaris», (Judaisme); «Cap de vosaltres és un fidel fins que no desitja per al seu germà allò que desitja per a ell mateix», (Islam); «Com puc infligir a qualsevol altre un acte que no és agradable ni plaent per a mi?» (Budisme), etc. Cf. O. DU ROY, *La regla de oro. Una màxima universal*, Ciudad Nueva, Madrid 2018, pp. 77, 95, 103.

^[2] C. Lubich, Paraula de vida, abril 1978, a *Ciudad Nueva* 1978/4, p. 21